

Efter Dagsordenen bliver der først at foretage Valg af 5 Medlemmer til det Udvalg, som det i sidste Møde vedtoges at nedsette efter Forslag af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall).

Bed den derpaa foretagne Afstemning afgaves 69 Stemmesedler, hvoraf 7 bleve erklærede ugyldige, deels fordi der paa dem ikke fandtes det tilstrækkelige Antal Navne, deels fordi der fandtes Navne, som savnede den nødvendige Betegnelse; saaledes vare kun 62 Stemmesedler gyldige (absolut Majoritet 32). Valgte bleve: Otterstrøm med 54, Krieger med 53, Tscherning med 52, Fenger med 52 og David med 51 Stemmer.

Derefter gik man over til det næste Nummer paa Dagsordenen, nemlig til Spørgsmaal om, hvorvidt „Forslag til Lov om Pressens Brug“ skulde nyde Fremme i Thinget.

Danfjer: Det ærede Thing vil erindre, at, efterat det i sidste Samling fra Landsthinget oversendte Udkast til Lov om Pressens Brug med stor Majoritet var henvisst til anden Behandling, blev der nedsat et Udvalg af 7 Medlemmer, for at forberede dette Udkasts videre Behandling; dette Udvalg, hvoraf jeg havde den Ære at være Medlem, indgav vel sin Betænkning, men Sagen nød ikke videre Fremme paa Grund af Tidens Knaphed. Det Forslag, som 4 ærede Medlemmer tilligemed mig have indbragt, og om hvis Fremme der nu er Tale, er aldeles stemmende med det, hvortil hiint Udvalgs Majoritet meente, at det Forslag, som var afgivet til det, burde omformes; det er altsaa ikke noget Nyt, vi tillade os at foreslaae, hvorimod vi kun ville bede Thinget at optage den ifjor efterladte Sag paa det Trin, den dengang stod paa, da de samme Omstændigheder, som dengang gjorde det ønskeligt, baade for Regjeringen og for Thinget, at denne Sag fremmedes, endnu ere tilstede, og jeg haaber derfor, at det ærede Thing ikke vil negte sit Samtykke til, at Sagen nyder Fremme.

J. N. Hansen: Jeg udtalte mig under forrige Sammenkomst, da det omtalte Udkast først fremkom, derhen, at jeg ansaae det for mindre ønskeligt, at et saadant Udkast var fremkommet for nærværende Tid; men jeg ud-

talte tillige, at jeg ikke, efterat det var fremkommet, skulde modsætte mig, at Sagen fremmedes videre, idet jeg forbeholdt mig, naar Lovudkastet kom til 3die Behandling, med Hensyn til i hvilken Stikfelse det da maatte foreligge, da at stemme for eller imod det.

Da ingen flere begjærede Ordet, blev Spørgsmaalet, om Lovforslaget skulde nyde Fremme, sat under Afstemning, og vedtaget med 74 Stemmer mod 4.

Dernæst gik man over til det næste Nummer paa Dagsordenen, Spørgsmaal om „Forslag til Lov om Troesfrihed“ skal nyde Fremme.

Spandet: Efter Grundloven kan Ingen paa Grund af sin Troesbæjendelse berøves Adgang til fuld Nydelse af borgerlige Rettigheder; for at dette Lovbud kan efterleves eller dette Tilfagn opfyldes, behøves en noget nærmere Lovbestemmelse, især om Ægtefælle, om Confirmation og om Gæd. Vor Lovgivning og vore Indretninger er saaledes, at en stor Deel af de reent borgerlige Rettigheder ere afhængige af Ægtefællensstiftelse, af Confirmation og af Gæd, men efter vor Lovgivning er Ægtefællensstiftelse en kirkelig Handling, Confirmation er ligeledes en kirkelig Handling og Gæd staaer i saa noie Forhold til Religionen eller den Troesbæjendelse, som den Sværgende hører til, at de Rettigheder, som ere betingede af de nævnte Handlinger, ikke kunne udøves af dem, som ikke have foretaget disse Handlinger. Jeg skal tillade mig at oplyse det med et Par Exempler. Arveretten er en reent borgerlig Rettighed, men Arveretten grunder sig paa Slægtfælle og paa Ægtefælle; den, som skal kunne arve en Anden efter Loven, er enten dennes Slægtning eller Ægtefælle, altsaa kan den, som ikke lovligten kan indgaae Ægtefælle, heller ikke arve en Ægtefælle. Slægtfællens- Arv grunder sig paa Fødslen; Fødslen kan enten være ægte eller uægte, men kun den ægte Fødsel begrunder Arveret, forsaavidt der er Spørgsmaal om at arve Fædrenesfrænder; altsaa kan man sige, at den halve Deel grunder sig paa ægte Fødsler, men disse finde kun Sted, naar Forældrene enten ere gifte før Bedkommendes Fødsel eller senere blive gifte. Hvad Confirmationen angaaer, saa er det ogsaa bekendt nok, at en stor Deel borgerlige Rettigheder ikke kunne nydes